Міністерство освіти і науки України Національний університет «Львівська політехніка» Інститут телекомунікацій, радіоелектроніки та електронної техніки кафедра «Радіоелектронні пристрої та системи»

Звіт з лабораторної роботи №13-14

з дисципліни «Програмування»

Підготував: ст. групи АП-11 Фостик Віталій

Прийняла: Гордійчук-Бублівська О. В

Тема:

«Структура функції. Локальні та глобальні змінні. Класи пам'яті»

Мета:

навчитися використовувати функції у процесі програмування, розуміти особливості використання локальних та глобальних змінних та специфікаторів різних класів пам'яті.

Теоретичні відомості:

При програмуванні будь-яких задач, крім найпростіших, постійно виникає потреба виконувати в кількох різних місцях алгоритму одні й ті самі дії над різними

значеннями. Наприклад, нехай потрібно обчислити площу трьох різних трикутників,

перший з яких має сторони a1, b1, c1, другий – a2, b2, c2, третій – a3, b3, c3. Це можна

було б зробити в програмі наступним чином:

```
p1 = (a1 + b1 + c1)/2;
s1 = sqr t (p1 * (p1 - a1) * (p1 - b1) * (p1 - c1));
p2 = (a2 + b2 + c2)/2;
s2 = sqrt (p2 * (p2 - a2) * (p2 - b2) * (p2 - c2));
p3 = (a3 + b3 + c3)/2;
s3 = sqrt (p3 * (p3 - a3) * (p3 - b3) * (p3 - c3));
```

Зауважимо, що кожного разу писати одну й ту саму формулу незручно, оскільки при цьому витрачаються зусилля та час програміста на багатократне повторення, а не на творчу роботу. Збільшується текст програми, в якому стає важко

орієнтуватись, що в свою чергу призводить до ще більших непродуктивних втрат часу.

Хід роботи:

- 1. Ознайомитися з теоретичними відомостями.
- 2. Здійснити виконання прикладів, представлених у теоретичних відомостях, після чого представити скріни їх коду та результати виконання у звіті.
- 3. Написати програму з використанням функції, яка друкує визначену кількість символів рядка. Уточнення: дана функція повинна приймати рядок символів і ціле число, яке визначатиме кількість символів, що слід надрукувати. 4. Оформити звіт.

Виконання роботи:

2.

```
main.c
      #include<stdio.h>
#include<math.h>
double Geron(double a, double b, double c);
double Geron(double a, double b, double c) {
                double p;
p = (a + b + c) / 2;
return sqrt(p * (p - a) * (p - b) * (p - c));
    8 }
9 |
10 int main() {
               double u, v, w;
                 double s; v, w,
double s;
printf("Vvedit storonu trikutnika: ");
scanf("%lf %lf %lf", &u, &v, &w);
               scan:("%lf %lf %lf", &u, &v, &w);
s = Geron(u, v, w);
printf("Ploscha 1 trikutnika: %lf\n", s);
s = Geron(10.3, 8.1, 9.7);
printf("Ploscha 2 trikutnika: %lf\n", s);
s = Geron(u + 10.3, v + w, w * 1.7);
printf("Ploscha 3 trikutnika: %lf\n", s);
return 0;
 v 2 🌣 😘
Vvedit storonu trikutnika: 2 4 6
Ploscha 1 trikutnika: 0.000000
Ploscha 2 trikutnika: 36.928095
Ploscha 3 trikutnika: 49.265504
                   #include <stdio.h>
int x;
void f();
void g();
                    int main() {
                     x = 0;
g();
f();
g();
return 0;
        12 }
13 void f() {
14 x = 8;
                    }
void g() {
    printf("%d\n", x);
                     }
                       ☆ .9
```

```
3 double fract(int, int);
 4 double factorial(int);
 5 int main() {
        int m, n;
        scanf("%d %d", &m, &n);
printf("%lf\n", fract(m + 1, n + 1));
       return 0;
10 }
11 double fract(int x, int y) {
        double t;
13
        t = factorial(x + y) / (x * y);
        return t;
15 }
16 double factorial(int n) {
        int i;
        double p;
        p = 1;
        for(i = 1; i <= n; ++i)
           p *= i;
        return p;
23 }
```

∨ / ☆ § 1 2

20.000000

Контрольні запитання:

- 1. У мові С функція це блок коду, який виконує певну задачу, ім'я якого може бути використане для виклику цього блоку з інших місць у програмі.
- 2. Тип void вказує на те, що функція не повертає жодного значення. Його використовують, коли функція просто виконує певний блок коду без потреби повертати які-небудь дані.
- 3. Локальні змінні оголошуються в межах блоку коду функції та доступні лише в цьому блоку. Глобальні змінні, натомість, оголошуються поза будь-якою функцією та доступні у всій програмі.
- 4. Рекурсивна функція це функція, яка викликає саму себе під час свого виконання.

- 5. Переваги використання рекурсивних функцій:
- Простота і зручність у деяких випадках, коли завдання можна легко вирішити за допомогою рекурсії.
- Деякі завдання, зокрема з обробки дерев або графів, можуть бути набагато простіше вирішені за допомогою рекурсії.

Недоліки використання рекурсивних функцій:

- Потенційна низька ефективність через додаткове накладення стеку пам'яті для кожного рекурсивного виклику.
 - Ризик переповнення стеку (stack overflow) при великій глибині рекурсії.
- 6. У мові С специфікатори класів пам'яті включають auto, register, static та extern.